

Sygn. akt II K 432/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Grajewie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Myśliński

Protokolant: Ewelina Kiler

w obecności **Prokuratora** Anny Sylwii Zimnoch

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 19 marca 2018 roku, 08 maja 2018 roku, 13 listopada 2018 roku, 31 stycznia 2019 roku i 11 kwietnia 2019 roku

sprawy

1. M. M. (1)

urodz. (...) w G.

syna M. i I. z d. G.

2. K. W.

urodz. (...) w G.

syna Z. i B. z d. S.

oskarżonych o to, że:

W dniu 27 czerwca 2016 roku na ul. (...) w G. województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia z kieszeni spodenek P. S. pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 1500 złotych, 200 euro wartości nie mniejszej niż 880 złotych oraz telefon komórkowy N. (...) wartości 100 złotych, tj. pieniądze i przedmioty łącznej wartości około 2480 złotych, działając na szkodę wyżej wymienionego pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

1. Oskarżonych: M. M. (1) i K. W. uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu i za to na mocy art. 278 § 1 kk skazuje ich na kary po 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na mocy art. 46 § 1 kk orzeka solidarnie od oskarżonych: M. M. (1) i K. W. obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego P. S. kwoty 2.480,- (dwóch tysięcy czterystu osiemdziesięciu 00/100) złotych.

3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. C. kwotę 672,- (sześciuset siedemdziesięciu dwóch 00/100) złotych plus kwotę podatku VAT w wysokości 154,56 (stu pięćdziesięciu czterech 56/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. W. z urzędu.

4. Zwalnia oskarżonych: M. M. (1) i K. W. od opłat sądowych i pozostałych kosztów sądowych w sprawie obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 czerwca 2016 roku około godziny 2 po wcześniejszym spożywaniu alkoholu P. S. szedł od strony centrum miasta w rejon skrzyżowania z ulicą (...). Za nim szli M. M. (1) i K. W. którzy widząc stan nietrzeźwości idącego przed nimi mężczyzny postanowili dokonać kradzieży na jego szkodę. Po wejściu P. S. w ulicę (...) M. i K. W. podeszli do niego i działając wspólnie i w porozumieniu oraz wykorzystując stan nietrzeźwości P. S. zabrali z kieszeni jego spodnek pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 1500 złotych, 200 euro wartości nie mniejszej niż 880 złotych oraz telefon komórkowy N. (...) wartości 100 złotych, tj. pieniądze i przedmioty łącznej wartości około 2480 złotych na szkodę P. S..

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: zeznań świadków P. S. k. 318, 4-5, 14-15, B. K. k. 290, 8-10, M. R. k. 382-383, 48-49, A. J. k. 290, 179-180, P. K. (1) k. 290, 184-185, 422-423, M. S. (1) k. 382, 422, R. P. k. 406, a ponadto na podstawie tablicy poglądowej k. 12-13, 178, protokołu zatrzymania płytki k. 33-35, płytki CD k. 36, protokołu odtworzenia zapisu k. 40-41, notatek urzędowych k. 42, 55.

Oskarżony M. M. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zarówno przed Sądem jak i w postępowaniu przygotowawczym odmówił składania wyjaśnień w sprawie.

Podobnie oskarżony K. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu i odmówił składania wyjaśnień w sprawie. Podał jedynie, iż zna M. M. (1), ale w czerwcu 2016 roku nie był w G.. Następnie stwierdził, iż z funkcjonariuszami A. J. i K. w okresie ostatnich 10 lat nie miał kontaktu.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonych nie zasługują na uwzględnienie ze względu na sprzeczność ich z zebrany w sprawie materiałem dowodowym w tym zwłaszcza zeznaniami P. S., B. K., M. R., A. J., P. K. (2), M. S. (1) oraz treścią nagrania płytki CD k. 36.

Pokrzywdzony P. S. zeznał, iż gdy szedł w dniu 27 czerwca 2016 roku około godziny 2 ulicą (...) podeszło do niego dwóch mężczyzn którzy wykorzystując jego stan upojenia alkoholowego dokonali kradzieży pieniędzy w kwocie minimum 1500 zł, 200 euro i telefonu komórkowego N. (...) wartości 100 złotych wyjmując te rzeczy z bocznej kieszeni jego spodnek. W dniu 29 czerwca 2016 roku poszedł wraz ze znajomą B. K. do lecznicy weterynaryjnej gdzie pokazano im monitoring zewnętrzny. Na nagraniu widać było jak przechodzi obok tej lecznicy, a za nim idzie dwóch mężczyzn którzy go okradli. B. K. rozpoznała jednego z nich jako M. M. (1). Później B. spotkała się z tym mężczyzną i on przyznał się do tej kradzieży i prosił aby nie iść z tym na policje gdyż on zwróci pieniądze. Gdy M. nie skontaktował się z nim zgłosił sprawę na policje.

B. K. podała, iż na nagraniu odtworzonym w lecznicy wśród dwóch idących mężczyzn którzy później dokonali kradzieży na szkodę P. S. rozpoznała znanego jej M. M. (1). Później rozmawiała na temat tej kradzieży z M. M. (1) który przyznał się do dokonania tego czynu i w obecności M. R. prosił aby nie iść z tym na policje gdyż on do soboty 2 lipca to co zostało odniesie i w ratach zwróci resztę pieniędzy. Zadzwoiła do P. S. i ten zgodził się na to.

Powyższe zeznania świadków znajdują potwierdzenie w zeznaniach M. R.. Co prawda na rozprawie M. R. zmienił treść swoich zeznań ale mając na uwadze zeznania przesłuchującego go funkcjonariusza policji R. P. zmiana ta nie zasługuje na uwzględnienie i wynikała niewątpliwie z faktu, iż ich treść obciążała jego kolegę M. M. (1).

Zwrócić należy uwagę, iż zeznania P. S., a zwłaszcza B. K. zasługują na uwzględnienie albowiem nie mieli oni żadnych podstaw aby niezgodnie z rzeczywistością obciążać oskarżonego M. M. (1), który dodatkowo był kolegę zmarłego syna B. K..

A. J. funkcjonariusz policji zeznał, iż rozpoznał na nagraniu z monitoringu zamontowanego przy budynku weterynarii idących dwóch mężczyzn - wyższego M. M. (1) i niższego K. W.. Podał, iż K. W. rozpoznał po charakterystycznym sposobie poruszania się. Podał, iż wcześniej miał z nimi kontakt służbowy.

Podobnie zeznał co do rozpoznania oskarżonych funkcjonariusz policji P. K. (2).

Powyższe zeznania znajdują dalsze potwierdzenie w zeznaniach M. S. (1)

Okoliczności dotyczące czasu i miejsca rozpoznania oskarżonych przez powyższych funkcjonariusz policji zostały stosownie do upływu znacznego okresu czasu pomiędzy tymi czynnościami a złożonymi przed Sądem powyższymi zeznaniami wyjaśnione w zeznaniach M. S. (2) i P. K. (2) k. 423.

Zwrócić należy, iż co prawda nie mieli oni z tymi oskarżonymi w ostatnim okresie czasu kontaktu, ale byli oni im znani z wcześniejszych czynności co znajduje potwierdzenie w ich kartach karalności.

Powyższe także wskazuje, iż trudno uznać aby mieli w stosunku do oskarżonych jakiegokolwiek podstawy do niezgodnego z rzeczywistością ich obciążania.

Zdaniem Sądu po odtworzeniu płytki CD k. 36 na rozprawie rozpoznanie na tymże nagraniu obu oskarżonych w tym K. W. przez funkcjonariuszy policji znajduje pełne potwierdzenie w treści nagrania.

Zwrócić należy uwagę na wyjaśnienia K. W., iż znają się z M. M. (1) i w stosunku do ich obu toczyło się postępowanie w sprawie rozboju dokonanego w W..

Zdaniem Sądu powyżej opisane dowody zasługują na obdarzenie ich wiarą i są one spójne, logiczne oraz wzajemnie korespondują ze sobą tworząc wewnętrzną całość.

Dlatego w świetle tak jednoznacznych powyżej przedstawionych dowodów i zasad doświadczenia życiowego Zdaniem Sądu można stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonych są niezgodne z rzeczywistością i składane były jedynie w celu uniknięcia odpowiedzialności prawnej.

Dlatego zdaniem Sądu rzeczywistość wyglądała, jak w powyżej ustalonym stanie faktycznym, a czyn popełniony przez oskarżonych stanowi przestępstwo określone w art. 278 § 1 kk.

Przedmiotem wykonawczym kradzieży z art. 278 § 1 kk jest cudza rzecz ruchoma, czyli rzecz, którą sprawca nie ma prawa rozporządzać i którą to obejmuje we władanie wbrew woli jej właściciela lub innej uprawnionej osoby. Kradzież jest więc czynem, który z uwagi na zamiar sprawcy polega właśnie na trwałym pozbawieniu możliwości korzystania z własnej rzeczy przez pokrzywdzonego.

Mając powyższe na uwadze należało uznać kwalifikacje czynu popełnionego przez oskarżonych z art. w art. 278 § 1 kk za właściwą.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 kk.

Zdaniem Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonym jest znaczny zwłaszcza przy nagminności podobnych czynów.

Jako okoliczność obciążającą przyjęto wielokrotną karalność oskarżonych w tym za podobne czyny. Okoliczności łagodzących nie stwierdzono.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył obu oskarżonym kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu powyższa kara spełnia cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonych, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa przy uwzględnieniu nagminności przestępstw tego rodzaju.

Na mocy art. 46 § 1 kk orzeczono solidarnie wobec obu oskarżonych obowiązek naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2.480 złotych.

Z. od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu kwotę 672 zł plus kwotę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu - § 4, § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 03.10.2016 r.

Ze względu na sytuację majątkową zwolniono oskarżonych od opłaty sądowej i kosztów sądowych- art. 624 1 kpk.